

Tartalomjegyzék

Indító gondolatok	7
Használati útmutató	12
Kirándulás	18
GYEREKEK:	21
1-es gyerekek	23
2-es gyerekek	37
3-as gyerekek	52
4-es gyerekek	66
5-ös gyerekek	80
6-os gyerekek	94
7-es gyerekek	109
8-as gyerekek	123
9-es gyerekek	138
11-es gyerekek	152
22-es gyerekek	166
SZÜLŐK:	181
1-es szülők	183
2-es szülők	194
3-as szülők	205
4-es szülők	216
5-ös szülők	227
6-os szülők	238
7-es szülők	249
8-as szülők	260
9-es szülők	271
11-es szülők	282
22-es szülők	292
SZÜLŐ-GYEREK kapcsolati táblázat	302
Záró gondolatok	303
Köszönetnyilvánítás	306

Indító gondolatok

„...És egy asszony, aki mellére csecsemőt szorított, azt mondta: Beszélj nekünk a Gyermekéről.

És ő így szólt:

Gyermekeitek nem a ti gyermekeitek.

Ők az Élet önmaga iránti vágyakozásának fiai és leányai.

Általatok érkeznek, de nem belőletek.

És bár véletek vannak, nem birtokaitok.

Adhattok nekik szeretetet, de gondolataitokat nem adhatjátok.

Mert nekik saját gondolataik vannak.

Testüknek adhattok otthont, de lelküknek nem.

Mert az ő lelkük a holnap házában lakik, ahová ti nem látogathattok el, még álmaidban sem.

Próbálhattok olyanná lenni, mint ők, de ne próbáljátok őket olyanná tenni, mint ti vagytok.

Mert az élet sem visszafelé nem halad, sem meg nem reked a tegnapi.

Ti vagytok az új, melyről gyermekeitek eleven nyílként röppennek el.

Az íjász látja a célt a végtelenség útján, és ő feszít meg benneteket minden erejével, hogy nyilai sebesen és messzire szálljanak.

Legyen az íjász kezének hajlítása a ti örömetek forrása,

mert Ő egyként szereti a repülő nyilat és az íjat, amely mozdulatlan.”

Kahlil Gibran: A Próféta
(részlet, Révbíró Tamás fordítása)

Gyakorló háromgyerekes édesanyaként szívügyem a gyereknevelés témája. Azt tapasztalom, hogy szüleink sokszor ebben a témában sem – akárcsak a párkapcsolatban, ami az előző könyvem¹ témája volt – tudnak használható tanácsot adni. Ennek az az oka, hogy mi, XXI. századi szülők egy új generációt próbálunk nevelgetni, terelgetni. Persze pontosan tudom, hogy minden generáció új. Mi is azok voltunk anno. De amíg a XX. században még élt

¹ Számmisztika III. – Párkapcsolataink a számok tükrében. Bioenergetic Kiadó, 2009.

a hagyománytisztelet, és ezért működtek a régi értékrendek, addig ez ma már nem mondható el. Spirituális értelemben beléptünk a Vízöntő-korba. Ez annyit jelent, hogy az élet minden területén új rezgések, új minőség követel magának teret. Mi, akik most, ebben az átmeneti időszakban vagyunk felnőttek, csak kapkodjuk a fejünket. Hátranézünk, mert a szüleink azt tanították, hogy tiszteljük az őseinket, a hagyományainkat. Közben előre is nézünk, ami olykor ijesztő. Hiszen az utópisztikusnak és lehetetlennek tűnő dolgok pár éven, pár hónapon belül sorra megvalósulnak. Ráadásul egyre erősebben érezzük, hogy a mi gyerekeinknek másra van szükségük, mint nekünk volt gyerekként. Bennünk, a mi életünkben találkozik a régi út és az új. Ez szétfeszít, de hatalmas erőt is ad. Hiszen mi vagyunk az új korszak „olvasztótégelye”, „kemencéje”. Bennünk, általunk születik meg az új út. Tisztelnünk kell a régit, de mi keresők, sőt berepülőpilóták vagyunk. Kockázatnunk kell, veszélyes helyzetekbe kell kerülnünk ahhoz, hogy tisztán láthatóvá váljon az új út. Aki szülői szerepet vállal, az mindezt érzi, de olykor nem érti. Reményeim szerint ez a könyv jó pár kérdésre meg tudja adni a választ. Lehet, hogy új információkat közvetít, lehet, hogy meglévőket erősít meg, és az is lehet, hogy ösztönös, a tudattalanból felsejlköket pontosít. Bármelyik is történik meg, elégedett leszek, hiszen akkor ez a könyv betöltötte a szerepét.

Az a jó hír a szülőknek, hogy szeretettel és elfogadással nem ronthatnak el semmit. Hiába van sok okos könyv és szakember, egy szülő legtöbbször jól ítéli meg a helyzetet, és pont azt mondja vagy teszi, ami abban a pillanatban a legjobb a gyermekének – hiszen ő ismeri a legmélyebben. Ha ehhez szeretet és tolerancia is társul, akkor megvan a szülői siker receptje!

A büntetés kérdése mostanában nagyon előtérbe került. Új módszerek és új szemlélet kezd terjedni. Nem tudom és szerencsére nem is dolgom megítélni, hogy melyik módszer a legjobb. De saját tapasztalataim alapján egyet biztosan állíthatok: ha a gyereket partnernek tekintjük, és az életkorának megfelelően beszéljük meg vele a történeteket, akkor ő valóban partnerként fog viselkedni. Ez szituációtól, életkortól függetlenül működik. Ugyanis a vonzás törvényének ez is egy megnyilvánulási formája.

Arról is szeretnék említést tenni, hogy bár a könyvben végig szülőkről írok, de természetesen mindig gondolok a pedagógusokra és azokra a családtagokra is, akik a gyerekekkel foglalkoznak.

Amikor megszülettem az első fiamat, azt mondogattam, hogy „jó-jó, de elfelejtettek használati utasítást adni ehhez a porontyhoz”. A számmisztika egyfajta használati útmutató a gyerekeinkhez. A számmisztika nem más, mint egyfajta tipológia. Vagyis 11 típust különböztetünk meg aszerint, hogy

hányadikán született. Természetesen nem ennyire egyszerű az élet. Hiszen sokkal színesebb, összetettebb személyiségek a gyermekek és szüleik is. De a tipológiai módszerek nagy halmazokat képezve segítenek a hasonlóan „működő” embereket összegyűjteni. A típusleírások a halmazban lévőkre igazak, de egyénileg lehetnek apróbb eltérések. Ráadásul bárki jellemében mutatkozhatnak hajlamok bizonyos szélsőséges megnyilvánulásokra. Ezek nem feltétlenül jelentik azt, hogy az ember meg is éli őket, inkább arra figyelmeztetik, hogy fokozottan vigyázzon velük.

A számmisztika is pont így működik. Vagyis azt állítja, hogy például mindenki 3-as, aki 3-án, 12-én, 21-én vagy 30-án született. És mindannyiukra igaz, hogy könnyen teremtenek kapcsolatot másokkal, szívesen beszélgetnek, stb. De ezen túlmenően lehetnek kisebb hangsúlyeltolódások, például az egyik 3-as életrészen szereti kifejezni magát, míg a másik írásban. Vagy az egyiknek sok barátja van, akik sokfélék, míg a másiknak csak egy-kettő, de ők nagyon színes egyéniségek. Ettől függetlenül minden vonatkozik az összes 3-asra, ami a számmisztika szerint jellemző. Persze előfordul, hogy valaki nem ismer magára vagy a gyerekére. Ilyenkor az lehet, hogy elfojtja vagy elítéli azokat a jellemvonásokat, esetleg a neveltetése és a társadalmi környezet nem támogatja őket. Attól még ott vannak, csak eddig nem tudtak megnyilvánulni. Pont ezért fontos az önismeret, hogy tudjunk a meg nem élt vágyainkról is, és hogy tudjuk: megélhetjük őket, amint engedélyt adunk rá magunknak.

A szülő-gyerek kapcsolatban elengedhetetlen, hogy a gyerek érezze: a szülő megbízik benne. Bizalom, sőt kölcsönös bizalom nélkül a szeretet sem tud segíteni. Minden emberi kapcsolatban – és leginkább a szülő-gyerek kapcsolatban – a bizalmi kérdésen áll vagy bukik a család harmonikus működése. Az is fontos cél, hogy a szülő minél tovább legyen gyermeke fő bizalmasa. Ezzel – különösen a kritikus kamaszkorban – rengeteg félreértés megelőzhető, illetve gyorsan orvosolható.

„Szabály” az is, hogy a szülőnek el kell fogadnia, hogy minden gyerek a saját ritmusában fejlődik: ki gyorsabban, ki lassabban. A türelem és tolerancia a gyereknevelésben talán a legnehezebb, de biztosan a leginkább „megtérülő” erény!

A helyes mérték megtalálása is erény. Hiszen a szülő gondoskodhat imádott gyermekéről, és kényeztetheti is, de csak annyira, hogy ne gátolja a gyereket a fejlődésben. Hiszen a facsemete mellé is leszúrnak egy erős karót, amit idővel eltávolítanak, amikor a fácska már eléggé megerősödött.

Az egészséges fejlődés alapja a szülői elfogadás és támogatás egy kis frusztrációval megfűszerezve. Ez annyit jelent, hogy nem árt, sőt használ, ha

a gyerek kap olyan feladatokat, amiket nem szeret és esetleg valamivel nehezebben tud megoldani. Ahogy a versenyzőket és az élsportolókat is fokozatosan egyre nagyobb kihívások elé állítják, egyre nagyobb terhelésnek teszik ki. Amennyiben ez a terhelés nem túl nagy, úgy növeli a testi-lelki-szellemi energiákat.

A felelősségtudat témájához tartozik, hogy a szülő szinte bármire megtaníthatja gyermekét pusztán azzal, hogy egymás után többször egyvalamit mutat, tesz. A gyermek hűen leutánozza, és ezzel hamarosan el is sajátítja a mozdulatot vagy mondókát vagy bármit. Emiatt is kell nagyon vigyázni a rossz szokásokra: káromkodás, ajtóbecsapás, körömrágás stb. Olyasmikre, amiket a szülők úgy tesznek, hogy már észre sem veszik. Ugyanis a gyermek válogatás nélkül mindent lemásol. Számára minden helyénvaló és tökéletes, amit a szülő mond vagy tesz. Ő nem kérdőjelez meg és nem kritizál semmit.

Ugyanakkor arra is kell vigyáznia a szülőnek, hogy a saját meg nem valósult álmait ne a gyerekek akarja véghez vinni! A gyerekeknek a saját életét kell élnie és a saját céljait elérnie. Természetesen lehet ötleteket adni neki a sport vagy a továbbtanulás terén, de jobb, ha a szülő a gyerekekre bízta a döntést. Még így is nehéz lesz a gyerekek kivonnia magát a szülő hatása alól...

Ha a szülő túl fegyelmezett, és nem éli meg az érzéseit, akkor a gyerek ilyen közegben nem lát példát az indulatok kifejezésének módjára, így nem tud kapcsolatba kerülni saját érzéseivel. Azt hiheti, hogy valami nem stimmel vele, amikor – különösen a kamaszkor idején – egyre hevesebb és hullámzóbb lelki állapotokat tapasztal önmagában. Félelmet és frusztrációt élhet meg, ha például dühöt érez. Ugyanis ez a düh is tiltólistán van: nem szabad sem érezni, sem megélni, sem kimutatni. Mivel néhány szülő önmagának sem engedi meg, így nehéz megtanítania erre gyermekét. Amennyiben sikerül felismernie, milyen hatalmas jelentősége van az érzelmeknek, és mekkora energia-blokkot okozhat az elfojtásuk, elkezdhetik – akár közösen – felszínre engedni azokat. Természetesen ehhez bizalmi közegre van szüksége mindkettőjüknek. Szerencsére jó esetben egy szülő-gyermek kapcsolat épp ilyen...

Tilos a szülőnek legyintenie, mondván, „ő még kicsi ehhez”. Szinte nem lehet elég korán elkezdni például a szexuális felvilágosítást. Természetesen nem csak a testi szerelemről kell őszintén beszélgetni a kamaszokkal. Nélkülözhetetlen a finomabb, lelki területek feltérképezése is. Két dolgot kell szem előtt tartania a szülőnek: 1. Vannak stációk, amelyeken mindenkinek át kell mennie (sóvárgás, bizonytalanság, viszonzatlanság, féltékenység stb.); 2. Nincs két egyforma helyzet, vagyis a szülő az összes tapasztalata ellenére sem hiheti, hogy ő pontosan tudja, mi a legjobb megoldás. Vagyis nem szabad

kategorikusan kijelenteni, hogy mit kéne tennie a kamasznak. Sokkal többet segít a szülő azzal, ha támogatja gyermekét, és bíz benne, hogy meg tud küzdeni az elé kerülő nehézségekkel. És ez nemcsak szerelmi ügyekben fontos, hanem az élet összes területén.

Általában igaz, hogy ha úgy érzi egy gyerek, hogy nem hagyják békén, akkor képes „elszökni” otthonról, és a barátaival megosztani gondolatait, érzéseit. A szülő ezt hűtlenségnek élheti meg. Elszomorodhat azon, hogy nem ő gyermeke bizalmasa. A megoldás rendkívül egyszerű: több időt kell szánni a gyerekre, többet kell kettesben lenniük, amikor beszélgetnek. Közben főzhetnek együtt vagy sétálhatnak is. A lényeg, hogy a gyerek érezze: a szülő most csak rá figyel. És természetesen ezt nem „kampányszerűen” kell csinálni. Való igaz, hogy nehéz mindig időt szakítani, és figyelni a gyerek kisebb-nagyobb bajaira. Sokat segíthet, ha olyan az otthoni hangulat, ami azt sugallja a gyerekeknek, hogy bármikor fordulhat a szülőhöz. Beszélgetni szinte bárhol és bármikor lehet. Persze ne menjen közben a tévé, vagy ne számítógép előtt üljön valamelyikük. De ha akarnak, akkor találnak alkalmat az együttlétre...

Sajnos, vagy sem, a szülőknél tudomásul kell venniük, hogy a gyermek születésével egy önálló emberke érkezett a családba, nem pedig egy játék baba vagy kis házi kedvenc, „öleb”. Vagyis nem lehet bármikor felkapni, és játszani vele, ha a felnőtt kedve úgy kívánja. Tiszteletben kell tartani a gyermek életritmusát és igényeit. Például, ha elmélyülten nézeget valamit vagy új mozdulatot próbálgat, akkor hagyni kell, és várni egy kicsit. Ha állandóan kizökkentik a játékból, akkor ideges és frusztrált lesz. Ha viszont van elég ideje szemlélődni, akkor nyugodt és kiegyensúlyozott lesz. Ez a testi, lelki és szellemi fejlődésén is meg fog látszani.